

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ: ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη Επιμελεία Επιτροπής εκ των κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζησίου και Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Η ΕΠΑΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ πόλεμος, ὁ μέγας διδάσκαλος τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀδυναμιῶν μιᾶς χώρας, ἀπεκάλυψεν ἀληθῶς τὴν ἀπειρίαν δυνάμεων ἀπροσδοκῆτων, ἠθικῶν καὶ λικῶν, δι' ἃς καὶ ζηλευτὴ ἐγένετο παρὰ τοῖς ξένοις ἡ ἀτρίς ἡμῶν καὶ ὑπερήφανα δικαιοῦνται νὰ εἶναι τὰ ἐκείνα τῆς.

Ἄλλ' ἀπεκάλυψεν ἐπίσης καὶ ἀδυναμίας ἐπίσης ἀπροσδοκῆτους, ὧν ἡ θεραπεία δέον ν' ἀποβῇ τοῦ λοιποῦ τὸ κυριώτατον ἡμῶν μέλημα.

Πολὺ ὀλίγοι βέβαια ἦσαν οἱ φανταζόμενοι ὅτι παρὰ τὴν ἀκατάσχετον μετανάστευσιν, ἥτις ὀλοκλήρους ταραχίας εἶχε μεταβάλλει εἰς ἐρήμους νεότητος καὶ παρὰ τὴν ἐπίσης ἀκατάσχετον κατάχρησιν τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων, ἥτις εἶχεν ἀφαιρέσει ἐκ τῶν στρατευομένων ἡλικιῶν ἂν ὄχι τοὺς ἀκμαϊότερους, ἀλλὰ βεβαίως τοὺς εὐφυεστέρους τῶν νέων—διότι εὐφυῆς ἐθεώρουν τοιοῦτοι τῶν στρατιωτικῶν νόμων τὴν καταστρατήγησιν—πολὺ ὀλίγοι λέγομεν ἦσαν οἱ φανταζόμενοι ὅτι ἐν ἀχίστῳ χρονικῷ διαστήματι θὰ παρετάσσομεν ἐν τῷ ὀδίῳ τῆς τιμῆς ὑπερδιακοσίας χιλιάδας μαχητῶν.

Καὶ δὲν ἦσαν ἐπίσης πολλοὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποτιμῶσιν ὅτι χώρα ἔχουσα ἐν ἀρχηγόνῳ σχεδὸν κατὰ τὰς παραγωγικὰς τῆς δυνάμεις, ἐστερημένη σχεδὸν γεωργίας, μετὰ πλάστην βιομηχανίαν καὶ πλημμελῆς στήν κοινωνίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ ἀνευ ὠτερικῶν κλονισμῶν ἢ ἐξευτελιστικῶν προεξοφλήσεων τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῆς μέλλοντος, εἰς τὰς δαπάνας αὐτοῦ ἀπροβλέπτου πολέμου.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀδυναμίαι ἃς κατέδειξεν ὁ διδάσκαλος πόλεμος οὔτε μικρότεραι ὑπῆρξαν οὔτε ὀλιγώτερον σημαντικαί. Χάριν τῆς ἐπιτευχθείσης νίκης εἰμεθα πρὸς παρὸν διατεθειμένοι νὰ τὰς ἀμνηστεύσωμεν. Οὐδὲ παράδειγμα θὰ παρουσιάσωμεν μίαν οἰανδήποτε ἐξ τῶν. Ἄλλ' ἡ ἐπαύριον τοῦ πολέμου, ἡ πρώτη ἡμέρῃ τῆς εἰρήνης, δέον νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ πάντων ὡς ἐναρμόνιος ἀγῶνος κατὰ τῶν ἀποκαλυφθεισῶν ἀδυναμιῶν. Ἡμέρα ἐνταφιασμοῦ τῆς μικροπολιτικῆς, ἥτις τὰς ἐκίνησε καὶ τὰς ἐξέθρεψεν. Ὁ κατ' αὐτῶν πόλεμος οὐ νὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ, ὑπὲρ τῆς ἐκείνης ἐγγυῶνται ἀπὸ τοῦδε ὅχι μόνον αἱ ἐκείνης, ἀς κατηγάγομεν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἡτταὶ ἀφ' ὧν ἐσώμεν χάρις εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων
(Μάρκου 15, 42-47 καὶ 19, -1-8)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας¹ εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,² τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πιλάτος³ ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν⁴ κεντυρίωνα ἐπρωτότησεν αὐτὸν εἰ⁵ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυριῶνος⁶ ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείληψε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. καὶ⁷ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμην ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν⁸ τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλιῆται ὁ λίθος. ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν. καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, οὐκ ἔστιν ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Σημειώσεις.

1) Εὐσχήμων βουλευτής=μέλος τοῦ Συνεδρίου χρηστὸν. 2) Τολμήσας=ἐσχέ τὸ θάρρος. 3) Ἐθαύμασεν εἰ ἀγνοῶν ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἐάν ἔχει ἤδη ἀποθάνῃ. 4) Κεντυρίων=ἐκατόνταρχος. 5) Πάλαι=ἐκ πολλοῦ χρόνου. 6) Ἐδωρήσατο=πρὸς ταφήν, ἵνα μὴ ριφθῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν καὶλάδα τῆς γενένης. 7) Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου=Ἀφ' οὗ ἐπέρας τὸ Σάββατον—ἤτοι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε ἤρξετο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἐπαυεν ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου. 8) Τὸν λίθον=εἰς τὴν θύραν τῶν μνημείων τῶν λελατομένων ἐπὶ πέτρας ἐκυλίετο λίθος μέγας, ἵνα προφυλάσῃ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς θείας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Σ'. 4-7

Ἐφ' ὅσον ἡ πρώτη μικρὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐκκλησία ἤρξε καὶ τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτῆς ἔργον καθίστατο δυσχερέστερον. Οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἐπῆρουν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ εἰς τὴν ἀμεσον ἐπιστάσιν ἐπὶ τῆς διανομῆς

Οἱ ἐπτά οὗτοι ἐκλεγέντες ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Διάκονοι
αρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων, οἵτινες ἐχειρο-
λόνησαν αὐτούς, ἐπικαλεσθέντες ἐπ' αὐτούς τὴν χάριν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος. Οὐδεμίᾳ δὲ ἀμφιβολίᾳ, ὥς ἐκ τῶν περαι-
τέρω γεγονότων τῆς Ἐκκλησίας ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἐκλογή
τῶν ἐπτά Διακόνων δὲν εἶχε προσωρινὸν χαρακτῆρα, διότι
Διάκονοι ἀπέτέλεσαν τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης,
τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρου τῆς Ἐκκλησίας κλήρου. Μετὰ τὴν
ἐκλογήν αὐτῶν, ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπολλαπλα-
ίσθη, διότι οἱ Ἀπόστολοι ἀφωσιώθησαν ἀνενοχλῶτες εἰς
τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τῶν Δια-
κόνων, οὕτως ὥστε προήρχοντο εἰς τὸν Χριστιανισμόν πλεῖ-
ον Ἰουδαῖοι ἱερεῖς, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ. Ἡ νέα θρησκεία
τέκνῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν νέον ἕδραφος, ἀνεπισχέτως
ὡς τὰ πρόσω χωροῦσα, πρὸς πνευματικὴν τοῦ κόσμου
ἐπέκτασιν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Σαραντα παλληκάρια κι' ένας γέροντας,
ἐκάθονταν στὴ μέση, καὶ τὰ ῥημήνευεν :
— Καλὰ μου παλληκάρια, ἄξια στ' ἄρματα
αὐτοῦ ποῦ περπατεῖτε, ὅλο φρόνιμ',
γέρο σκληρό μην πᾶρτε, μηδ' ἀνυπάνδρον·

πάρτε τούς πανδρεμένους καὶ τούς νόγαμβρους,
 περάστε ἀπ' τῆ στάνη καὶ ἀπ' τὰ πρόβατα,
 καὶ πάρτε τὸν υἱό μου, τὸν μικρότερο-
 ἔχει λαγὸν ποδᾶρι, δράκου δύναμι·
 ἔξεραι τὰς σφράγεις ὧλαις καὶ τὰ σῶματα
 ἔξεραι καὶ τὰς βρυσούλαις, ποῦ 'περνε νερό.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΙΟΙ ¹

Ὁ Ἀλῆ Παῖς πολὺ ἀνησυχῶς ἐβλεπε πάντοτε αὐξάνουσαν, κατὰ τε τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀτόμων καὶ τὴν ἐπιρροὴν τὴν ἀρματωλικὴν οἰκογένειαν τῶν Κοντογιανναίων. Μιφορὰν ἔστειλεν εἰς Πατρατζίκι, καλῶν αὐτοὺς ἐσπευσμένους εἰς Ἰωάννινα, ἵνα σκεφθῶσι δῆθεν μετ' αὐτοῦ διὰ σπουδαίᾳ ὑπόθεσιν τοῦ βλαστίου.

Οὗτοι δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, ἐπῆγαν προθύμως καὶ παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐδέχθη νοικταῖς ἀγκάλαις, τοὺς ἠρώτησε μετ' ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ὑποθέσεις τοῦ ἀρματωλικίου των καὶ τοὺς παρέθεσε πολυτέλειστον δεῖπνον. Μετὰ τοῦτο καλῶν ἕνα ἕκαστον καὶ ἰδίαν τοῦ ἐπρότεινε μυστικὰ νὰ φανεύσῃ ἕνα τῶν συγγενῶν του καὶ νὰ λάβῃ αὐτὸς μόνος τὸ ἀρματωλικί. Τῷ ἐνεχειρίσθη δὲ καὶ τὸν διορισμὸν ἐπὶ τούτῳ, ὑπογεγραμμένον καὶ τέλειον. Ἀφοῦ οὗτω ἐκατήχησεν ἕνα ἕκαστον ἀπέπεμψεν αὐτοὺς βέλτους πλέον ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του, νὰ ἐξολοθρεύσῃ οὕτω ὅλους. Ἀφ' ἧς ὁμοῦ ὁ Ἀλῆ πασᾶς ἐνέσπειρε μετὰ τῶν Κοντογιανναίων τὴν περὶ δολοφονίας ἰδέαν, ὅλοι ἐπεσεῖς σκέψεις καὶ καθ' ὅλον τὸν δρόμον των ἐπορεύοντο σιωπῶντες, περιστοιχημένοι καὶ υποβιβέποντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ὁ Νικόλαος Κοντογιάννης ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ γεροντότερος ὅλων παρετήρησε τὴν ψυχρότητα αὐτὴν εὐθύς, καὶ ἐνόησεν τὴν αἰτίαν. Ὅθεν μόλις ἐφθασαν εἰς βρύσιν τινὰ σύσκιον ὑπὸ πλατάνων, ἐπρότεινε νὰ καθήσουν, ἔστειλε δὲ τὸν νεώτερόν εἰς πλησίον τοῖμωνιστάσιον νὰ ἀγοράσῃ ἕνα πρόβατον ἐν φάγῳσιν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἄλλοι ἀκούσαντες τὴν πυρὰν ἔφερον τὸ πρόβατον, τὸ ἐψῆσαν καὶ κατήσαντες ἐπὶ τῶν χοίρων ἤρχισαν νὰ τρώγωσιν. Τὸ γεῦμα των ἔγεινεν ἐπίσης μετὰ τῆς αὐτῆς ψυχρότητος. Ὁ γέρω Κοντογιάννης ἐπρότεινε ἔπειτα νὰ τραγηδήσουν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα του. Ὅλοι ἐχαμήλωνον τοὺς ὀρθαλμοὺς πρὸ τοῦ ὀξέος κοιμῶντος ἐρευνητικοῦ βλέμματός του καὶ κατεταράχσοντο ὥστε νὰ εἴχον διαπράξῃ τὸ ἐγκλήμα τὸ ὁποῖον ἐπρότεινεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἀλῆς. Αἰφνὺς ὁ γέρω Κοντογιάννης ἐπήδησεν ὀρθος, ἤναγκασε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ ἐγερθῶν καὶ πρῶτος ἤρχισε νὰ χορεύῃ ἐμπρὸς τραγουδῶν :

“Ολοι ξέρουν δώδεκα κι’ ὁ γέρος δέκα τρία.
Καὶ ἐπνέλεγεν ἀδιακόπως τοῦτο καὶ μόνον, ἀναγκάζων
καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ τὸ λέγουν ὅλοι. Οὗτοι ἤρχισαν ν’ ἀπα-
γορεύουν διὰ τὴν εὐθυμίαν αὐτὴν τοῦ γέροντος καὶ τὴν ἐπιμονὴν
αὐτοῦ εἰς τὸ λόγιον, μὴ ἐννοοῦντες τί ἤθελε νὰ φανερώσῃ διὰ
τοῦτο. Καὶ ὅτε τέλος ὁ γέρων ἔπαυσε τὸν χορὸν,
— Ρὲ τί ν’ αὐτὸ, Νικολῆ; ἠρώτησε ὁ Κωνσταντῆς,
ἐλθών. Ὁ γέρων ἔχαμογέλασε καὶ λαβὼν παρὰ μέρει τοῦτο
ὡς εἶπε σοβαρῶς.

— 'Εσύ ξέρεις ἓνα καὶ οἱ ἄλλοι ἓνα γιὰτὶ ὁ παῖς ἀπὸ νὰ μπουγιουντὶ ἔδωκε σὲ καθένα· ἐγὼ ξέρω δεκατρία γιὰτὶ ἔρω τὰ δικάσας, ξέρω καὶ τὸ δικό μου· νὰ το. Καὶ ἔξα ἀπὸ τὸν κόλπου ἐπέδειξε τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διαταγὴν τῆς ὁποίας αὐτὸς παρωτρύνετο νὰ φανεύσῃ τὸν Κωνσταντῖνον.

¹ Ἄνδρ. Καρχαβίτζα.

γ. Οὗτος ἔμεινεν ἑκπληκτος διότι ὑπέθετεν ὅτι ὁ Ἄλῃ πα-
μόνον εἰς αὐτὸν ἔδωκε τοιοῦτον διορισμόν.

—Τώρα σὰν θές πάμε καὶ ὡς τοὺς ἄλλους, εἶπεν ὁ γέρον.
Καὶ πορευθέντες ἐπέδειξαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς διο-
μούς των προκαλοῦντες νὰ ἐπιδειξῶσι καὶ οὗτοι τοὺς ἰδι-
οὺς των. Ὅλοι τότε κατεταράχθησαν ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει
κακῶν σκοπῶν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλ-
λου παρουσίασαν τοὺς διορισμούς, τὰ ἐπίβουλα μέσα τοῦ ἐξο-
ρευμοῦ των.—Νὰ πῶς θέλει νὰ μᾶς παστρέψῃ, εἶπεν ὁ
ὦ Κοντογιάννης· ὅποιοι εἶνε κουτὸς ἄς τὸν πιστεύσῃ.
Καὶ πρῶτος ἔσχισεν εἰς μύρια τεμάχια τὸν διορισμόν του.
Ὅς καὶ οἱ λοιποὶ ὅλοι ἐμμηθήσαν αὐτὸν προθύμως καὶ
κολούθησαν τὸν δρόμον των πυροβολούντες εἰς ἔνδειξιν χα-
ρίτι διέφυγον τὰς ραδιουργίας τοῦ τυράννου. Ἐκ τοῦ ἐπει-
γου τοῦτό του ἔμεινε παρὰ τῷ λαῷ νὰ λέγηται!
Δώδεκα Κοντογιανναῖοι δεκατρεῖς Ταμπράδες.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ (1453)

Καταλαμπομένη ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ φέγγους ἐμειδία τὴν
βίαν ἢ ἀντικρὺ τῆς Αἰγίνης ἀκτὴ τῶν Μεθάνων, καὶ
ἡ ὀδοντωτὴ κορυφὴ τῆς καὶ αἱ κλιτύες αὐτῆς αἱ ἀπό-
κλινοι. Ἐξ ἀπροσδοκίτου νότος ἔπνευσε σφοδρὸς, ἐκάλυψε
τὸν οὐρανόν, σύννεφα συνελάσας πυκνὰ ἀδιαπέραστα ὑπὸ
τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, καὶ ἡ ἀκτὴ, ἡ φαίδρα τὴν πρωΐαν,
σθηρὰ ἐρινὺς σκοτεινοπρόσωπος προφαίνεται, ὀφιοπλόκαμος
ῥιζώντας σιδηροῦς αἰμοδιψεῖς. Ἄλλ' ὅμως ὁ Νότος, ὡς
ὅταν ἐπτοημένον πρὸ τοῦ κυνηγοῦ, ἔτοιμον ἐν ἐξορμήσει
αἱ μικρὸν εἰς νέα σπαράγματα, ἔφυγε διωκόμενος πρὸς τὸ
σῆν του τοῦ ἡλίου τὸ σθένος, διέρρηξε τὸ ἐκ τῶν νεφε-
λε καταπέτασμα, ὡς νύμφη δὲ ἡ ἀντικρὺ ἀκτὴ φαίνεται,
ὑμνῆν τὸ εὐγενὲς σῶμα αὐτῆς εἰς τοῦ καταρράκτου τοῦ
ἐν τὰ κρυστάλλινα ὕδατα. Ἡ θάλασσα κυμαίνεται ἑλα-
φρῶς ἐπὶ τοῦ στέρνου δ' αὐτῆς προσπίπτει ὁ ἥλιος καὶ
ροῦται τὸ σαπφείρινον πεδίων ἀκτινοβολούντων ἄστρων
εὐπτόντων ἐκ τοῦ πόντου καὶ δυομένων, πρὶν ζήσῃσι καὶ
ἰόν. Πρὸς ἀγέλας ὁμοιάζουσι λευκοπτερυγῶν ἀλκυόνων
παταμένων εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἀφανιζομένων ταχύτερον τοῦ
συνοπτοῦ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ θεά των.

Ἰδοὺ ἡ εἰκὼν τῆς Πόλεως ἡμῶν καὶ κατὰ τὴν πολιορ-
καὶ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἐτι αὐτῆς. Χθὲς ἀδαμαντόρρυτοι
φωτὸς ἀκτίνες, θάμβος καὶ χαρὰν παρέχοντες εἰς τὴν
ν, κατέλαμπον τὴν γῆν πᾶσαν, ἡ αὐτοκρατορία ἡ Ἑλ-
κὶ πρόφαγμα τῆς πράξεως θρησκείας τοῦ Χριστοῦ κατὰ
ῖσαιτικὸν λατρευμάτων, πολιτείας φιλανθρώπου καὶ
ῖρας ἱδρυμα ἀμυντήριον κατὰ λαῶν εἰς ἀγέλας κτηνῶν
δουλῶν βιούντων καὶ εἰς στίφη λύκων ἐλαυνομένων ὑπὸ
ντων αἰμοσταγῶν, καθέδρα διδασκαλίας τοῦ καλοῦ,
ῖπτήσεως τῆς ἀληθείας, ὑψηλῶν περὶ θεῶν καὶ ἀνθρω-
γνῶμῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀκρόπολις σώ-

Ἄλλ' ἔπνευσαν δυσμενεῖς ριπαὶ παντοδαπῶν ἀνέμων καὶ τοὺς ἄλλους λατρεύοντας εἰς τὸ ἰσλάμ οἱ Τούρκοι ἐπῆλ-
οὶ ὁσμάνιδαι. Τὸ νέφος αὐτῶν ἐκάλυψεν—ἐπέραντον
—γῆν καὶ πόντον, καταρράκτην δὲ ὕετο, χάλαζαν
καὶ θραύουσαν καὶ πολυφόνον κεραυνὸν βῆλλει κατὰ τῆς
—ως. Ὁ δαίμων τῆς θυέλλης Μεχμέτης ὁ Β' θά κα-
—μέ κατακλυσμὸν τὴν εὐανθεῖ γῆν, ἄλλ' ὅμως τοῦ
καὶ ἀνευροβόλοι ἀγνῆτες. ἡ ψυχὴ ἡ Ἑλληνικὴ, διαρρη-

γνύουσι τοῦ θολοῦ νέφους τὸ προπέτασμα, καὶ ἂν μὴ ἐλπί-
δος, χαρᾶς ὁμῶς ὑπερηφάνου ἀκτῖνες πληροῦσι τὴν γῆν.

Τοιαύτης υπερηφανίας καὶ χαρᾶς πληροῦται ἡ ψυχὴ
ἡμῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας, ἣν οἱ χριστιανοὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ
Ἀπριλίου (1453) ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ περικλείοντος τὴν
Πόλιν ὀσμάνικοῦ στόλου.

Εἶχον περιῶσθ τὴν Πόλιν με τριάκοντα μυριάδας στρα-
του οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ Ζεϊτοῦν-Μπουρνού ἐπὶ τῆς
Προποντιδὸς μέχρι τοῦ Ἐγιοῦν παρὰ τὸν Κεράτιον κόλπον
καὶ ἀντιπέραν ἀπὸ τοῦ Χάσκοι μέχρι τοῦ Τορχανέ, ἐνῶ
βαθεῖαι φάλαγγες ἐφεδρεύουσαι εἶχον καταυλισθῆ ἐπὶ τῆς
ἀσιατικῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν Χρυσόπολιν καὶ τὴν Χαλκηδόναν.
Ὑπόνομοι εἶχον δορυθῆ πρὸς τὰ τείχη τὰ κατὰ τὸ Κυνή-
γιον καί, πλην δεκατεσσάρων τηλεβολοστοχιῶν, δώδεκα
ἄλλα μεγίστης ὀκλῆς τηλεβόλα ρίπτοντα σφαίρας λιθίνας
ἐξακοσίων ἢ καὶ ὀκτακοσίων λιτρῶν, τὸ πάμμεγα δὲ τοῦ
Οὐρβανοῦ σφαίρας λιτρῶν χιλίων διακοσίων, εἶχον ἀρχίσῃ νὰ
μεταβάλλωσι κατὰ μικρὸν τὰ κατὰ τὸ Παλλάτιον τοῦ Ἐ-
βδόμου, τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγίου Ῥωμανοῦ, τὴν Πύλιν τῆς
Πηγῆς καὶ τὰ κατὰ τὴν Χρυσὴν Πύλιν τείχη εἰς ἐρείπια ἢ
συντριμμάτων σωρόν, μετὰ τινὰς δ' ἡμέρας ἤθελον ρίψῃ οἱ
πολιορκηταὶ διὰ τῶν ῥηγμάτων τοῦ τείχους τὰ λάγνα
αὐτῶν βλέμματα εἰς τῆς Πόλεως τὸν παρθενικὸν κόλπον.
Καὶ δὲν ἠδύναντο μὲν ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τῶν πολιορκου-
μένων τὸ εἰς αὐτοὺς θάρος καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Χριστὸν
τὰ δεινὰ ταῦτα, ἀλλ' ἦσαν ὅμως δεινὰ πανταχόθεν περι-
σφίγγοντα τοὺς ἐπτακισχιλίους τῆς ἀμύνης πολεμιστὰς καὶ
τοὺς αὐτῶν ἡγεμόνας.

Μόνον ὁ ἐν Διπλοκιοινίᾳ προσωρμισμένος στόλος τοῦ Μεχμέτη ἐξ ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ πέντε μεγάλων πολεμικῶν νεῶν καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἄλλων μικροτέρων πολεμικῶν ὡσαύτως ἢ στρατιωτῶν ἢ κελήτων ὑπηρετικῶν ἕμενον Ἀδριανῆς δεδεμένος εἰς τὴν ἀκτὴν, ὑπὸ τῆς θαλάσσης δὲ τοῦ Βοσπόρου ἀπαλῶς πηλτοῦμενα ἐφαίνοντο ὅτι ἐκ τοῦ μυθοῦ αὐτῶν παράγονον ἀνέδιδον τὰ πλοῖα ταῦτα διὰ τὴν ἀργίαν δέκα τέσσαρες ἤδη ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπισήμου τῆς πολιορκίας ἐνάρξεως. Ἄλλ' ἡ τύχη ἢ ἀκούουσα τῶν δεομένων αὐτῆς δὲν θ' ἀψῆσθ' τριακόσια πέντε πολεμικὰ σκάφη καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπιβαίνοντων αὐτῶν ἐν τοσαύτῃ δικαίᾳ ὁδῷ. Θ' ἀνατείλῃ καὶ δι' αὐτοὺς δοξῆς ἡμέρα τοῦ Ἀπριλίου ἢ εἰκοστῆ.

Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε πέμψη, ἀφ' οὗτου ἤρξαντο εἰς ὄγκον
 πυκνύνεσθαι περὶ τὴν Πόλιν τὸν Τούρκων αἱ δυνάμεις, ἐν
 πλείστον τοῦ κράτους μέχρι Μαλέα καὶ μέχρι Ταινάρου, ἵνα
 τὴν ἀναμενομένην ἐκ τῆς Δύσεως κατὰ τὰς συνθήκας εἰς
 αὐτῶν καὶ περὶ στρατὸν ἐπικουρίαν παραινίσῃ νὰ σπεύσῃ,
 ἐπειδὴ τοῦ κινδύνου οὐδεμίαν μέλλουσι ἦτο δυνατὴ. Ὁ Πρίν-
 θάρως εἶπε:

γλυκεῖται τὴν καρδίαν θεραπεύουσα συνακολουθεῖ
ἢ ἐλπίς, ἣτις μάλιστα τῶν θνητῶν
τὴν πολύστροφον γνώμην κυβερνᾷ.

Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ γλυκεῖαν εἶχεν ἐλπίδα ἐκ τῆς Δου-
 εως, ματαίαν δὲ. Παλαιὸν μῖσος, πιθανὸν καὶ ἡ γνώμη—
 οὗ μίσους τούτου τῆς Δύσεως γέννημα—ἦν γέρον Οὐγγρος
 ἐπὶ τὴν τῆς Βέρνης καταστροφὴν εἶπεν εἰς τὸν Οὐνυαδὴν,
 «τι ἀὲν μὴ παντελὲς φθορὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπέλθῃ, δὲν
 ἀπιγελάσῃ ἡ τύχη διὰ τοὺς χριστιανούς, πρέπει δὲ ἡ Πό-
 ρις ὑπὸ τῶν Τούρκων νὰ καταστραφῇ, καὶ οὕτω τῶν χρι-
 στιανῶν τὰ δυστυχήματα θὰ λάβωσι τέλος», ἐκώλυσε βοη-
 είας καὶ ὀλίγου λόγου ἀξίας τὴν ἀποστολὴν.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΛΕΥΚΩΝΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Πᾶσα κοσμικὴ φιλολογία πηγάζει ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἡ ἰερὰ φιλολογία ἐκ τῆς Παλαιστίνης. Ἐκ δὲ τῶν δύο τούτων χωρῶν κατέρχονται οἱ δύο ποταμοὶ οἵτινες κατέστησαν γόνιμον τὴν βάρβαρον Εὐρώπην.

Βίκτωρ Δουρουῦ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Π. Σ. Θ ἄ σ σ ο ν. Θὰ ἐκτελεσθῇ.—Κ. Π. Π ἄ τ ρ α ς.
Ἦτο γερμανὸς ἀκριβῶς ἱστορικὸς ὁ γράψας τὴν ἀξιόλογον διατριβὴν περὶ τῆς ἐδυτικῆς πολιτικῆς τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ λέγων ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ δικαίως κατεφρόνουν τῶν ἄλλων Εὐρωπαίων ὡς βαρβάρων οὐ μόνον λόγῳ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ ἀλλὰ καὶ διότι εἰκότως ὑπελάμβανον ἑαυτοὺς ὡς τοὺς μόνους κληρονόμους τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας.—Μ. Δ. Σ ἄ μ ο ν Ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν.—Κ. Δ. Σ. Β α θ ὕ. Στέλλομεν εἰς τὸ Πυθαγόρειον, ὅπουθεν δύνασθε νὰ λαμβάνετε. Κ. Ζ. Γ ρ ε β ε ν ἄ. Στέλλομεν ὀλιγώτερα πρὸς τὰ παρόν.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Διατίμησις παρελθ. τόμων καὶ φύλλων

Πλήρης σειρὰ τῶν ἑνδεκα τόμων (1902—1913) δρ.
Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἢ σχολικὰς βιβλιοθῆκας, ἐπισήμως ζητούμενη δρ. 30.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαίτερος δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἑκαστον λεπτὰ 5.

Φύλλα τοῦ 11 τόμου (1912) πρὸς συμπλήρωσιν, ὅσον δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τελ. ν.

Πᾶν ποσὸν προερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμου ἢ φύλλων δεῖται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστείλαντος.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Δαυδέρῳ

Διευθυντῇ τῶν Πατρῶν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.
Τροποποιηθεῖσες τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῇ Κεντρικῇ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὁρισμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ. πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 3 μηνῶν τοῦλάχιστον.

2) 2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς κατ' ἔτος καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυδόν.

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυδόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὁρισμένην προθεσμίᾳ ἡ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλ.
2 " " " " " " 1 ἔτους "
2 1/2 " " " " " " 2 ἔτων "
3 " " " " " " 4 " "
4 " " " " " " 5 " "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὁνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς
ἰδρυοῦσα ἐν Ἀθήναις.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων κατὰ ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὧσιν καὶ τῶν λοιπῶν κλειθέντων ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα τὰς οἰκογενεῖας των.

Τὸ ἀσφαλιστὸν ἐκάνεισθαι εἰς 4 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμίᾳ διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἰατρικὴ εξέτασις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἴου δήποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου των.

Δεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς ἑταιρείας ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουσιν ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

Ομματοῦχλια χρυσάλλινα εἰς τὸ ὀπτικὸν κατὰστημα Π. Ἀναστασίου ὁδ. Αἰόλου ἀρ. 210α (γωνία ὁδ. Σταδίου). Μεγάλῃ συλλογῇ ἁγγλ. ξυρπίων, ψαλιδίων, μαχαιριδίων κλ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν
σπουδῶν:

Βιομηχανικὴ, Ἑμπορικὴ. Γεωργικὴ
Μηχανουργικὴ. Ἀρχιτεκτονικὴ
Μεταλλευτικὴ.

Ἐναρξίς ἐγγραφῶν τὴν 20 Αὐγούστου
Ἐναρξίς μαθημάτων τὴν 15 Σεπτεμβρίου
Σημ. Τὰ διδασκτὰ ἡλλατώθησαν ἤδη
1)3 πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρακτικῶν σπουδῶν

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΤΗΤ

Δρομολόγιον ἰσχύον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου
ΔΕΥΤΕΡΑ Μεσημβρίαν (κατ' εὐθείαν)
Ἀλεξάνδρειαν.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 μ. μ. Διὰ Γύθειον (προσπ. τικῶς), Καλάμας, Κατάκλων (προσπ. τικῶς), Πάτραι, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 μ. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ἄνδρον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗ 4 μ. μ. Διὰ Κίον, Μυτιλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Ἄνδρον καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΑ

ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Μελετήσας εἰδικῶς ἐν Εὐρώπῃ τὰς ταῖας μεθόδους περὶ κατασκευῆς χρυσῶν τῶν καὶ ὁδοντοστοιχιῶν ἐφαρμόζω αὐτὰς εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας κλινικὴν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΡΕΛΛΗΣ

Ὁδοντοῖατρος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας
2—Ὁδὸς Πειραιῶς—2

ΕΜΜ. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Μαυρομικαίων